

derne selv vilde tillægge den Omstændighed den Betydning, som der blev tillagt den dels af Statsministeren, dels af Medlemmer af hans to Partier; thi Forholdet vilde jo være det, at de sønderjydske Vælgere, der kom til at deltage i det første Landstingsvalg som nye Medlemmer, vilde have ganske samme Indflydelse paa Landstingets Sammensætning som de andre nye Medlemmer, de stemmer sammen med. Men den Mulighed er jo ikke udelukket, at det, efter at denne Sag er blevet saa stærkt fremhævet, mulig kunde vække nogen Misstemning hos en og anden Sønderjyde, hvis der slet intet Hensyn blev taget dertil, og derfor har Flertallet taget det Hensyn dertil, at det foreslaar de tingvalgte Medlemmers Antal forandret fra 18 til 19 og overlader Valget af det 19de Medlem til de Sønderjyder, som vælges ved det første Landstingsvalg, hvori de deltager. Dette Valg skulde saa foregaa, saa snart Landstinget var samlet, og Mandaterne var godkendte. Det nuværende Forhold mellem tingvalgte Medlemmer og det samlede Antal af Landstingsmedlemmer er jo, at de tingvalgte udgør $\frac{1}{4}$. Dette Forhold vilde nu bevares derved, at der samtidig med, at de kredsvalgte Medlemmers Antal forøgedes, ogsaa kom et nyt tingvalgt Medlem, og Forøgelsen af Medlemmernes Antal med dette ene Medlem vilde ikke medføre, at man behøvede at overskride den Grænse for Medlemmernes Antal, som fra dette Tings Side er godkendt i Grundlovsforslaget, nemlig 78. Foreløbig har Fællesudvalgets Mindretal ikke villet slutte sig til dette Forslag, og dersom Forholdet havde været det, at man i øvrigt kunde enes om en Fællesindstilling, men Modstanden mod dette Punkt var blevet opretholdt fra anden Side, maatte man jo fra Flertallets Side have opgivet det. Thi lige saa lidt som Folketinget er i Stand til at gennemføre Ændringer i Grundloven, som Landstinget modsætter sig, lige saa lidt er selvfølgelig Landstinget i Stand til at gennemføre Ændringer, som Folketinget modsætter sig. Imidlertid er en saadan Overenskomst ikke naaet, og Flertallet har derfor foretrukket paa dette Tidspunkt at opretholde sit Forslag. Det er jo muligt, at det under Forhandlingen, som naturligvis vil blive genoptaget, vil faa en gunstigere Modtagelse, end det har faaet ved denne Lejlighed.

Til Gennemførelsen af det nævnte Forslag sigter Bestemmelserne i Indstillingens Punkt 5, det første Ændringsforslag, som

gaar ud paa i §§ 36 og 39 at ændre Tallene „18“ til „19“. Endvidere sigter til det samme Ændringsforslag Nr. 2 til Punkt 8, hvorefter den første midlertidige Bestemmelse faar en anden Affattelse. Denne første midlertidige Bestemmelse har i den Skikkelse, den nu har i Grundloven, ikke længere nogen Eksistensberettigelse. Den siger, at de 18 Medlemmer af Landstinget og deres Stedfortrædere, der ifølge § 36 skal vælges af en særlig Valgforsamling, vælges første Gang af det Landsting, som, efter at en grundlovsmæssig Opløsning af Rigsdagen har fundet Sted, paa ny har vedtaget Grundlovsforslaget. Straks efter at Grundloven er stadfæstet, tages der Bestemmelse om, hvor mange af de 18 Medlemmer det første Gang tilkommer hvert af Partierne at vælge. Det var noget, der passede i 1915, men som ikke har nogen som helst Betydning nu. Hvorledes Valget af de tingvalgte Medlemmer foregaa, er tilstrækkelig tydeligt fastsat i § 36. Bestemmelsen har altsaa ikke længere nogen Værdi. Det samme gælder det sidste Stykke i den første midlertidige Bestemmelse, at „saa fremt et af de af Kongen nævnte Medlemmers Mandater bliver ledigt i Tidsrummet mellem Kongens Stadfæstelse af Grundloven og dens Ikrafttræden, bliver ingen ny kongelig Udnævnelse af Landstingsmedlem at foretage.“ Det passede den Gang, da der overhovedet kunde foretages Udnævnelse af nye kongevalgte Medlemmer. Men det kan der jo ikke nu, og der er derfor ingen Mening i at have denne Bestemmelse staaende.

I øvrigt har Flertallet ogsaa ryddet op i de andre midlertidige Bestemmelser. Den 2den midlertidige Bestemmelse er allerede udgaaet ved Tingets tidligere Vedtagelse af Grundlovsforslaget og erstattet med en Bemyndigelse for Regeringen til ved det første Valg under den ændrede Grundlov at opløse Landstinget, uanset Bestemmelsen i Grundlovens § 22. Den 3die midlertidige Bestemmelse har endnu sin Berettigelse, thi den Lov om Rigsretten, som der her sigtes til, er jo ikke kommet. Derimod har hverken 4de eller 5te midlertidige Bestemmelse længere nogen Betydning. Det vilde være ret underligt, om der i en ny Grundlov stod: Indtil en Ordning af den kriminelle Proces er iværksat, vil de og de Ting være at foretage. Efter at denne Ordning er gennemført, forekommer der mig ikke at være Grund til at lade den nævnte Bestemmelse staa. Hvad endelig angaar den 6te og sidste midlertidige Bestemmelse: at nær-